Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38221
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

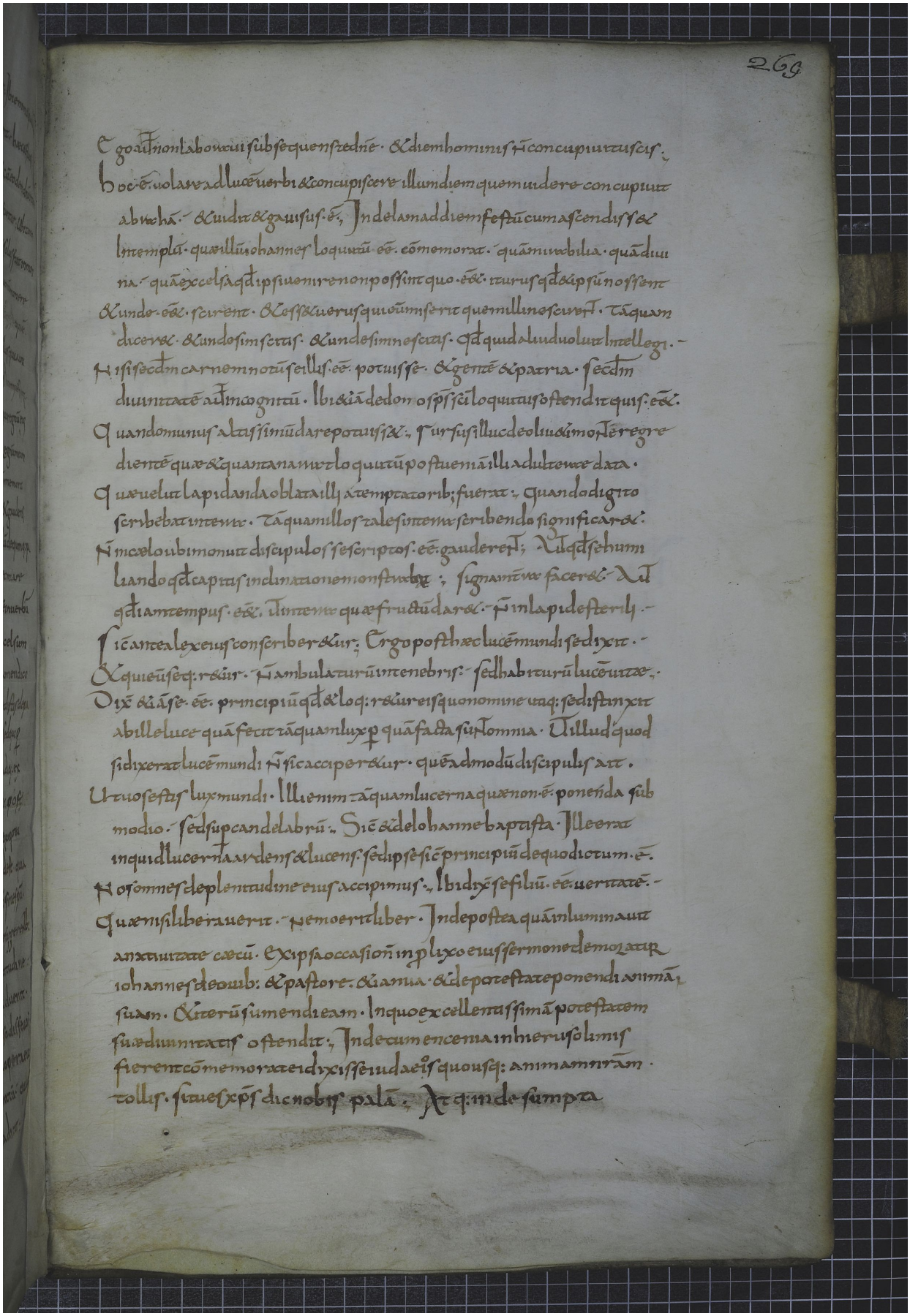

Ego autem non laborauui subsequens te domine. & diem hominis non concupiui tu scis.
hoc est. uolaui ad lucem uerbi & concupiscere illum diem quem uidere concupiuit
abraham. & uidit & gauisus est. Inde iam ad diem festum cum ascendisset
in templum. quem illum iohannes loquutum esse. commemorat. quam mirabilia. quam diui
na. quam excelsa quid ipse uirtus non possint quo esset. rursus quid ipsum nosset
& unde esset. scirent. & esset uerus quo uiuere quem illi nescirent. tamquam
diceret. & unde sim scitis. & unde sim nescitis. quid quid aliud uoluit intellegi.
Hic iste secundum carnem notus esse illis. potuisse. & gente & patria. secundum
diuinitatem ad incognitum. Ibi iam dedit ospsum loquutus ostendit quis esset.
Quando munus altissimum dare potuisset. Rursus illud eo liuidum ostendere egre
diente quae & quantam iam uetu loquutum postuemum illi adulterae data.
Quae uelut lapidanda oblata illi a temptatoribus fuerat. quando digito
scribebat in terra. tamquam illos tales in terra scribendo significaret.
Nunc eos iubet monuit discipulos se scriptos esse. gaudere et. Aliquid se hum
liando quod caput inclinatione monstrabat. signum terra facere. Aliquid iam tempus esse. in terra quae fructum dare. Nunquid lapides sterilis.
sicut ante lex eius conscriberatur. Ergo post hanc lucem mundi se dixit.
& qui eum sequitur. Non ambulatur in tenebris. sed habitur in luce uitae.
Dixit iam se esse principium quod loquitur eis quo nomine uiuit. sed distinxit
a illo luce quam fecit tamquam lux per quam facta sunt omnia. Illud quod
si dixerat lucem mundi non sic accipiebatur. quemadmodum discipulis ait.
Uos estis lux mundi. Illi enim tamquam lucerna quae non est ponenda sub
modio. sed super candelabrum. Sicut ad iohannem baptista. Ille erat
inquit lucerna ardens & lucens. sed ipse sic principium de quo dictum est.
Nos omnes de plenitudine eius accipimus. Ibi dixit se filium esse ueritatem.
Quae nisi liberauerit. nemo erit liber. Inde postea quam luminauit
antiuitate caecum. Ex ipsa occasione in plixo eius sermone de moratur
iohannes de ouib: & pastore. & iam. & de potestate ponendi animam
suam. & iterum sumendi eam. In quo excellentissima potestatem
suae diuinitatis ostendit. Inde cum incepta in hierusolimis
fierent commemorate dixisse iudaeis quousque animam nram
tollis. si tu es xpus dic nobis palam. Atque inde sumpta